

## Čís. 907.

Překážka § 170 čís. 7 tr. ř. vztahuje se toliko na dodatečnou, nikoli též na předchozí svědeckou přísahu. Pouhá zapomětlivost nebo nedostatečná vnímavost svědka není ještě důvodem § 170 čís. 5 tr. ř., vylučujícím přísahu.

Stačí, byla-li jména členů porotního soudu a seznam porotců sdělena v zákonné lhůtě (§ 303 tr. ř.) obžalovanému; v tom, že nebyla sdělena obhájci, nelze spatřovati zmatečnost.

Toliko nesprávnost právního poučení, nikoliv vadnost resumé předsedova jest důvodem zmatečnosti dle § 344 čís. 8 tr. ř.

(Rozh. ze dne 27. července 1922, Kr I 763/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako porotního soudu v Táboře ze dne 9. května 1922, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vraždy prosté dle §§ 134, 135 čís. 4 tr. zák.

## Důvody:

Zmatečnou stížnost uplatňuje důvody zmatečnosti čís. 4, 5, 8 § 344 tr. ř. Důvod čís. 4 § 344 tr. ř. shledává v tom, a) že byli při hlavním přelíčení proti předpisu § 170 čís. 5 a 7 tr. ř. vzati do přísahy svědci Marie K-ová a Jakub K., ačkoliv si jejich — prý nepravdivé — výpovědi v přípravném vyšetřování odporovaly a to proto, že trpí značnou zapomětlivostí a nedostatečnou schopností vnímání, což prý oba svědci doznali, b) že nebyl obhájci obžalovaného přede dnem líčení doručen seznam porotců a že ani jemu ani obžalovanému nebyla oznámena jména členů porotního soudu, čímž prý byl porušen předpis § 303 tr. ř., jehož dbáti jest nařízeno pod zmatečností. Avšak uplatňovaný důvod není opodstatněn, neboť ad a) oba svědci byli vzati do přísahy dle protokolu o hlavním přelíčení před svým výsledkem, překážka přísahy čís. 7 § 170 platí však pouze pro přísahu následovnou, nikoli také pro předchozí. Ustanovení čís. 5 § 170 tr. ř. vylučuje vzetí do přísahy pouze u svědků, kteří jsou patrně mdlého smyslu nebo mdlé paměti; pouhá zapomětlivost nebo nedostatečná vnímavost svědků, v tomto případě dokonce jen tvrzená a neprokázaná, ježto svědci nic takového nedoznali, co stížnost uvádí — nemůže býti překážkou přísahy, nejde-li o vadu trvalou, založenou na vadě tělesné nebo duševní; že by v tomto případě o takovouto vadu šlo, stížnost sama ne tvrdí; ad b) § 303 tr. ř. stanoví, že každému obžalovanému dlužno oznámiti nejdéle třetí den přede dnem, kdy počne hlavní přelíčení, jména členů sborového soudu, kteří jsou povoláni k soudu porotnímu, a sdělit mu seznam porotců hlavních a náhradních. O tom, že by obé mělo býti oznámeno zvláště ještě obhájci obžalovaného, zákon ničeho neustanovuje. Poněvadž pak z protokolu vychází na jevo, že obžalovanému byl doručen seznam porotců hlavních i náhradních dne 29. března 1922, kdežto jména členů porotního soudu mu byla sdělena dne 4. května 1922, tedy 5 dní před hlavním přelíčením, které se konalo 9. května, nemůže býti řeči o porušení předpisu § 303 tr. ř.

Dle čís. 8 § 344 tr. ř. uplatňuje stížnost, že předseda dal porotcům nesprávné právní poučení a že ve svém resumé vyložil nesprávně výsledky provedeného řízení. Zejména prý nesprávně vyložil smysl posudku soudních lékařů, že mrtvola Marie S-ové byla dopravena na místo nálezu odjinud, jakož i obsah svědecké výpovědi Antonie F-ové, která potvrdila jistý výrok obžalovaného, a dal prý nesprávné poučení porotcům v tom směru, že prý nemusí přihlížeti k tomu, co seznali svědci K. a K-ová v přípravném řízení, nýbrž toliko k tomu, co udali pod přísahou při hlavním přelíčení. Avšak stížnost přehlíží především, že zmatek dle čís. 8 §u 344 tr. ř. zakládá pouze nesprávnost právního poučení daného předsedou, nikoliv též vadnost resumé, totiž té části předsedova výkladu, v níž podává stručný přehled výsledků hlavního přelíčení; případné nesprávnosti této historické a skutkové části výkladu, kterou mohou porotci bez právnických vědomostí sami kontrolovati, nelze tudíž vůbec odporovati z důvodu zmatečnosti dle čís. 8 § 344 tr. ř. Výtkou nesprávného právního poučení lze se pak věcně zabývat jen tenkrát, byli-li jeho obsah zjištěn protokolem o hlavním přelíčení. Jeť věci obžalovaného a jeho obhájce, by k zachování svých práv žádali za zjištění doslovu právního poučení předsedova jeho protokolováním. V tomto případě ani obžalovaný, ani obhájce příslušného návrhu neučinili a obsah právního poučení zjištěn není, takže soud zrušovací nemá podkladu pro jeho přezkoumání.

#### Čís. 908.

**Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).**

**Pokud lze se dopustiti přeplácení cen (§ 9 lich. zák.) při vydražení sadu.**

(Rozh. ze dne 10. srpna 1922, Kr I 957/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Mladé Boleslavi ze dne 25. července 1921, pokud jím byli obžalovaní sprostěni dle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin dle § 9 čís. 3 b) zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

#### Důvody:

Na několik sadařů byla podána obžaloba, že dne 5. června 1921 při nákupu třešní v obecních sadech, tudíž předmětu potřeby, jež dále zciziti hodlali, přepláceli prodatelem stanovenou cenu 1000 K a dopustili se tak přečinu přeplácení dle § 9, čís. 3 b) zákona o lichvě, ježto spáchali čin ve velkém rozměru. Nalézací soud sprostil obžalované z obžaloby. Po skutkové stránce vzal za zjištěno, že dne 5. června 1921 konala se v obci J. dražba třešní v obecních sadech, která obecním zastupitelstvem byla usnesena, že stanovena byla vyvolací cena 1000 K, při jejímž určení byla vzata za základ cena 50 h za 1 kg třešní a odhadnuto povrchně množství třešní na 25 až 30 q a konečně při této dražbě obžalovaní dražili a sad vydražil František Ř. za 6110 K, kterýžto peníz byl odveden obecní pokladně. K odůvodnění správného výroku uvedl soud, že vyvolací cenu